

Tabel 1. Ændring i BNP og ledighed ved fremrykning af offentlige investeringer.

	2003	2004	2005	2006
	----- Ændring, mia. 2003-kr. -----			
Offentlige investeringer.....	1,0	6,0	-3,5	-3,5
	----- Pct.enhed, ændring. -----			
BNP	0,1	0,3	-0,2	-0,3
	----- Ændring, 1.000 pers. -----			
Ledighed.....	-0,7	-4,4	0,4	2,7
Beskæftigelse.....	1,0	6,3	-0,5	-3,9
	----- Pct. -----			
Lønstigningstakt.....	0,0	0,1	0,2	0,2
Pristigningstakt.....	0,0	0,0	0,1	0,1
Outputgab, niveau	-0,1	0,5	-	-

Kilde: Egne beregninger.

Beregningen er baseret på den forudsætning, at der er tale om en reel fremrykning af investeringerne fra 2005 og 2006. Reduceres investeringerne ikke i 2005 og 2006 vil den offentlige gæld øges fremadrettet og dermed kræve senere stramninger enten i form af lavere fremtidige investeringer eller en reduktion af de øvrige offentlige udgifter.

Beregningen tager ikke højde for, at virkningen kan være anderledes i en situation tæt på kapacitetsgrænsen. I den situation vil de kortsigtede virkninger på beskæftigelsen være mindre – mens virkningerne på løn- og prisstigningerne omvendt vil være større.

Spm. nr. S 3377

Til beskæftigelsesministeren (21/5 03) af:

Lene Jensen (S):

»Vil ministeren, da bl.a. Justitsministeriet i forbindelse med behandling af ny arbejdsskadelovgivning, L 216+L 217, har peget på, at nedsættelse af afgørelsesfristen fra 2 til 1 år kan medføre flere arbejdsskadesager, hvor erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven vil ophøre som følge af en midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab efter arbejdsskadeloven, rede gøre for, hvilke ændringer i henholdsvis arbejdsskadeloven og erstatningsansvarsloven der kan eliminere dette »hul«, som sammenstødet mellem de 2 lovgivninger skaber?«

Svar (3/6 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der henvises indledningsvis til svaret på spørgsmål 3 vedrørende L 216, hvor samspillet mellem reglerne er beskrevet.

Det fremgår heraf, at der ikke er et egentligt »hul« mellem reglerne, når tilskadekomne efter arbejdsskaden har en lønindtægt, idet den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven i denne situation kan sammenlignes med erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dog indebærer arbejdsskadesikringslovens erstatningsniveau på 4/5, at der er et tab, ligesom arbejdsskadesikringslovens årslønsmaksimum indebærer, at tilskadekomne ikke i alle situationer får det faktiske tab kompenseret.

Ved at fjerne erstatningsniveauet i arbejdsskadesikringsloven på 4/5 og ved at fjerne årslønsmaksimumet i arbejdsskadesikringsloven ville tilskadekomne få det faktiske tab kompenseret.

Når tilskadekomne ikke har en lønindtægt efter skaden, men for eksempel modtager revalideringsydelse kan det ikke udelukkes, at der i disse sager kan opstå huller i forhold til erstatningsansvarsloven, hvor det ville have været en fordel for tilskadekomne kun at være omfattet af erstatningsansvarsloven.

Det fremgår videre af svaret på spørgsmål 3, at de forskellige udbetalingsregler for erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven ligeledes kan skabe et problem for de tilskadekomne.